

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΘΑΒΩΡ

«Ἐπὶ τοῦ Ὄρους μετεμορφώθης καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί Σου, τὴν δόξαν Σου Χριστέ ὁ θεός ἐθεάσαντο· ἵνα, ὅταν σέ ἴδωσι σταυρούμενον, τό μέν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δέ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σύ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τό ἀπαύγασμα».

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί

καὶ εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἡ Ἁγία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἐκκλησία περιχαρῶς ἐορτάζει σήμερον εἰς αὐτόν τοῦτον τόν τόπον τοῦ Ὄρους Θαβώρ, τὴν ἀνάμνησιν τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό μέγα μυστήριον τῆς θείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Μεταμορφώσεως, τό ὁποῖον ἔλαβε χώραν εἰς αὐτόν τοῦτον τόν τόπον τῆς εὐχαριστιακῆς ἡμῶν συνάξεως, ἀποτελεῖ τρανὴν μαρτυρίαν τῆς εἰς Χριστόν Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως. Ἀποτελεῖ, λέγομεν, μαρτυρίαν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως, διότι ἡ πίστις ἡμῶν ἀφορᾷ οὐχὶ εἰς ἀφηρημένας μεταφυσικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἐννοίας, ἀλλ' εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τῆς ψυχοσωματικῆς ἀνθρωπίνης ἡμῶν φύσεως, ἡ ὁποία ἤδη ἐπετεύχθη κατὰ τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλ. τὴν Ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῆς καθ' ὑπόστασιν ἐνώσεως τῶν δύο φύσεων, θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης. Τό μυστήριον τοῦτο (τῆς θείας Οἰκονομίας), κορυφοῦται διὰ τοῦ Σταυρικοῦ θανάτου καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ· τοῦ Χριστοῦ, πλέον ὡς τοῦ Νέου Ἀδάμ, τῆς ἀνακεκαινισμένης ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀψευδεῖς μάρτυρες καὶ Εὐαγγελισταί τοῦ μυστηρίου τῆς ἐν Χριστῷ ἀνακαινίσεως εἶναι οἱ μαθηταί καὶ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ. Εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀπόδειξιν τοῦ σωτηριώδους κηρύγματος τῆς δυνατότητος τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως ἐν Χριστῷ, ἀποτελεῖ τό γεγονός τῆς θείας μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐν τῷ συγκεκριμένῳ Ὄρει Θαβώρ, τό ὁποῖον ἐγένετο ὀλίγον χρόνον πρό τοῦ Σταυρικοῦ Πάθους, τοῦ θανάτου καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Τό γεγονός τοῦτο τῆς Μεταμορφώσεως ἐπεσφράγισε τὴν εἰς Χριστόν πίστιν τῶν Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅτι Αὐτός ὑπάρχει ἀληθῶς ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καὶ τό ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς. Τοῦτο δέ, διότι οἱ Μαθηταί ἐγένοντο κοινωνοὶ τῆς θέας τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ κατὰ τρόπον ἐμπειρικόν, μέ ἄλλα λόγια, ἐθεάσαντο, εἶδον τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, ὅχι μόνον διὰ τῶν πνευματικῶν ὀφθαλμῶν, τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν φυσικῶν αὐτῶν ὀφθαλμῶν, τοῦ σώματος. Ἡ θεὰ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, τῆς ὁποίας κοινωνοὶ ἐγένοντο οἱ παρόντες Μαθηταί, Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, δέν εἶναι ἄλλο τι κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἐγκρίτων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀπὸ τό ἄκτιστον φῶς τοῦ Θεοῦ, διότι «φῶς ἐστὶν ὁ θεός» ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, δέν εἶναι ἄλλο τι παρά αἱ ἄκτιστοι ἐνέργειαι τοῦ θείου Φωτός, τοῦ Φωτός τοῦ Θεοῦ· ἰδοὺ, πῶς διατυποῦται ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ προσώπῳ

τοῦ Χριστοῦ, ὡς φῶς σωστικόν, φῶς θεραπευτικόν, φῶς μεταμορφωτικόν, ὡς φῶς ἀναστάσεως τῆς ἡμετέρας φύσεως, τό ὁποῖον καθίσταται προσιτόν ἐντός καί διά μέσου τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, κατά τήν μετάληψιν «φῶς ἀναλλοίωτον λόγε, φωτός Πατρός ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί Σου σήμερον ἐν θαβωρίῳ» σήμερον ἐντός δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας «φῶς εἶδομεν τόν Πατέρα Φῶς καί τό Πνεῦμα φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν».

Ὁ Χριστός, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καλεῖ πάντας ἡμᾶς, νά ἴδωμεν καί ἡμεῖς τό θεῖον Αὐτοῦ φῶς, τό ἄκτιστον φῶς τῆς Μεταμορφώσεως, καί διά τοῦ φωτός αὐτοῦ νά λάβωμεν τήν βεβαίωσιν, ὅτι Αὐτός ἐστίν ὁ λυτρωτής τοῦ κόσμου, Αὐτός ἐστίν ὁ Σωτήρ ἡμῶν, Αὐτός ἐστίν ἡ ἐλπίς τῆς Ἀναστάσεως ἡμῶν.